

Vse, kar mislim, rečem, berem, pišem,
 Če počivam, v sladkem spanji dišem,
 Vsak premikljej udov in srca —
 Tebi, ljubi Jezus! naj veljá:

Vse vse hočem v Božjo čast storiti,
 Slavo Božjo tù in tam množiti.

Vsaki grižljej, ki ga denem v usta,
 Dela vsa — prijetna ali pusta,
 Vse stopinje — lahke in težké,
 Tebe, ljubi Jezus! naj časté:

Vse vse hočem v Božjo čast storiti,
 Slavo Božjo tù in tam množiti.

Vse — najmanjše, srednje in največe,
 Kar prezrè se, dà ime sloveče,
 Ali kar na skrivnem le storim,
 Tebi, ljubi Jezus! posvetim:

Vse vse hočem v Božjo čast storiti,
 Slavo Božjo tù in tam množiti.

Ko mi bode zadnja ura bila,
 Duša moja truplo zapustila:
 Takrat bom položil zadnji dar,
 Tebi, ljubi Jezus! na altar:

Vse vse hočem v Božjo čast storiti,
 Slavo Božjo tù in tam množiti.

Marija, mati sirotam.

Nežka kleči na gomili,
 Mamo so v njo položili;
 Milo jo kliče in joka,
 Žala jej srčice poka.

Moli iz dna svoje duše,
 Solze teko jej na ruše:
 »Umrta si, ljubljena mama;
 Vendar pa zdaj nisem sama:

Bogek, moj Oče, me hrani,
 Angeljček zlega me brani.
 In ti, Marija premila,
 Hčerke ne boš zapustila!«

Utrne na grob se solzica,
 Vidi jo sveta Devica;
 Vidi siroto brez mame,
 V svoje jo varstvo prevzame.

J. Krek.